

פז:

אור לארבעה עשר פרק ראשון פסחים

מסורת הש"ס

ק"ו א מ"י פ"י מהל'
טומאת זולתין כ"ג:
ב מ"י פ"א מהל' פסולי
המקדשין הל' לד':

הגהות הב"ח

(א) גמ' הורלה מדרבנן
ידלא כר' יוסף בן יעזר
איש צדיק כ"ל וכן לקמן:

מוסף רש"י

[illegible]

ד"ר שאינו נשפך במים אינו מבשיר. הקשה ה"ר עקיב דאורליו"ש
א"כ דם חיה ועוף דטעונים מיסוי לא היו מבשירים דמין
דטעונים מיסוי לא חשיב נשפך במים דאמרינן ב' מיסוי הדם
ומולין פד' ושא' אמרימו חיה בכלל בהמה לסמינא אימא נמי בהמה

בכלל חיה למסור ומשני אמר קרא
על הארץ תשפכו מים אלמא דם
חיה לא חשיב נשפך מים ולאו
פירכא היא דכל דם הנשפך מים
לארץ ואין צריך לקבלו בכלי כגון
דם חיה הוקש למים לענין הכשר

וגם לענין כסוי היה ראוי להקישו

למים אי לאו דגלי קרא להדיא:
מדרבנן ודלא ברבי יוסי בן
יועזר. ה"מ לאוקמא

מדאורייתא וכמ"ד טומאת משקין
דאורייתא אלא ניתא לאוקמה
מדרבנן וסבר האי תנא מאי
נטמא הכשר כמו שאמר רב:
על הבשר. בפי' כיצד לולין ולקמן
ע"ה. אמרין לר"א דאמר יש

דס אע"פ שאין בשר הניח מזה על
האכילות למאי הלכתי לאקבועי
בפגול ולאפוקי מידי מעילה ודלא
בפ"ה דפי' דלא את' אלא כר' יהושע:
ה"נ ר"ת אם עון פגול הוא נושא
הרי כבר נאמר לא יחשב

ואם עון נותר הר' כבר נאמר לא ירצה. להכי אימא במסקנא כהדיא בפ"ג דזוחסין דדריש תרוייבו מחד בקרא אריכא דפישת לו ורישיה דקרא דתמיב ביום השלישי מוקי למחשב לאוכלו חוץ לתמו וסיפא במחשב לאוכלו חוץ למקומו ובת"כ אשאי קרא דלו אימא האי

ורש"י הגיה אִיפֶכָה על פ"י כ"ד דפרש' קדושים דהתע' ודאי דרש' מקרא' וטע' ואותה ברית' בשנים לפי מה שגלה הגמרא בזמנים תבחי' ללמוד חוק למקומו מקרא' וטע' דקדושים וכלל הפי' ק"ק אמאי נקט עון פיגול בריש"א **הא** אינו נושא אלא עון שופאח שהורה בזה. ומה לר"מ למי' שהורה בכללם ופירש' עון להלכה לאוקמה לקרא' אלא בזה כדמפרש אי עון פיגול וכו' ואור"ח משום דקרא' שמשע דלא מלך אלא דבר שיש לו היתר בשום מקום דכתיב בפיסול לרצון להם ופיגול ונזתר נמי הותרו מכללם כמנחה הכהנים ונמנחת נקטים דמן כ"פ (נמנחת מ: וספ' דלחן חייבים עליהם משום פיגול ועוד דפיגול חוק למקומו הותר מכללו כמנה וכן משמע בהקומץ דבה (נמנחת דה) דפרץ אימא עון שמאל שהותר מכללו כיום הכיפורים אמר קרא' עון עון שהיה צ"ו ודמחמי והיו משום דלרצון עון יחיד שהוא לרצון וא"ח דהתע פריך עון ואימא עון פיגול דהותר מכללו כמנה ומחמי לרצון להם לפי מה' עון דלפי השם הוא נושא ולא יוצא וא"כ בפיגול דחוק למקומו נמחמי מימא הפי' ומאי קאמר אם עון פיגול וכו' וי"ל דיוצא דלא יאנו לפני ה' אכל מחשב להוציא לפני השם קרינא ביה: רד"ט

אם איז ערין לוחז לזמנו מנהו עיין לוחז למקומו הרי כבר נאמר
על מנת להוסיף ולאלוץ חוז לזמנו הרי כבר נאמר לא יחשב ואם האכל
ואחמירין בזהים (געז) ומורדת כהנים' מתבטל לאלוץ שלא מונח בים
גסרן איפאך אים עון פיגורא הרי כבר נאמר לא יחשב ומוקמינן לא
לא יראה ומוקמינן לא בנזרת ממש אלא יתן קדש דלח כחל לא יראה
יורה אי לאכשורי קרבן הרי כבר ועומד הוא משעה שנעשו עבודות
השלישי הכתוב מדבר ודי אפשר לומר כן מחמת שהוכשר חזרי ויפסל
ועוד לא יראה הקרבן משמע ותו מי איזטריך למימר דלך לא מכנס
קמא גרסי' בנזרת כהנים ועיקר הוא דלך קרי לא יראה פיגורא ו
לא בלזרת הרי יך עך להצין בע כרחק שאין ער עין הקדשים שיוכל
הפסולין: **שהוספה מכללה בנזור**. הנדחים מפני קרבן כזור דכתיב
יקלמם אף ביחוד שלא הותרה אלוה לבתמלה בלא יין יראה הרי
א"כ נעמד זו הכפירה חליה זו אלאה דם מקבל טומאה: לא ט
הכפירה חליה זו והוא הדין דמאי לשני לא בטומאה בשר וחלב לא
ללאומיה דכרי הכל: **בשר קדש**. שרן לשון קדש היה בשרו (ומל)
לדורש שהיה צנין בזה שרן ידע אם בקיפין הכלכות טומאה לפי
כאף שהשרן כן כלומר השרן עצמו ועל הקדש הרי הוא דאי משום
קדש משום שרן שהשרן עצמו נעל אל הלתם והלתם אל השרן והשרן
החזרו אל שואר כרעי קדוש ללת ראשון וידע עין ויין שליש וזה

אינו מכשיר מתקין
מי הרי דם התמקף
שיר אמר ליה ר' זורא
אפי' בחולין נמי לא
ר'ב שמואל בר אמי
לבלתי אכול הדם כי
הנפש יוצאה בו קרוי
ה בו אינו קרוי דם תא
חורקו בשוגג תורצה
רכנן ודלא כר' יוסי בן
על מה הציץ מרצה
על החלב שנטמא בין
בזרעו בין ברכון בין
באורל¹ (ביוסף)² בין
2 ונשא אהרן את עון
ן הוא נושא אם עון
3 לא ירצה אם עון
4 לא יחשב הא אינו
זה שהותרה מכללה
ת דם אמר רב פפא
שמע⁵ הן ישא איש
נגנע בכנפו אל הלחם
ל שמן ואל כל מאכל
ויאמרו לא (יקדש)
ואמר

[illegible][illegible]

דמתי'ס כי הדס הוא (הנפש) גנפ'ס
מכפר ושאלן הנפש יואלה צו איין
מכשר דרבי יוסי בר' חנינא: דאפי'
טעמא: **קבלה מיני' דשמואל**.
לפירושא דהאי טעמא מרבי זירא
אמאי לא מכשר דם התמימ' לפי
שאיין קריר דם וקדוש דם קריו משק'
דכתיב (נחמד' כג) ודם חללים ישמה
ומכשר דמתי'ס וכל מיני' שמואל
ואוקימנא אהכשר ע"אן ושאיין קריר דם
לפי קריו משק'. **הורג'ס**. ברקן
צבעילס דמרגא פין דלוקמן: **כמוי'**
לא הורג'ס ליהוין גשר הרצו ואלס

תורה אור השלם

1. ר' חזק לבלתי אכל
 דקים כי היום חזק הנפש
 ואל מלך חזק הנפש ע"י
 הקדוש: דברים ע"י
 2. וקהל על מנח את עני
 ונשא אחרת את עני
 הקדוש אשר יקדשו
 בני ישראל על מנח
 קדושים וקהל על מצות
 תמיד לקדש לרם להם
 3. שנות להם
 4. ואם האכל ואל
 5. חיים השלישי שנות
 6. ארצות יקראו י
 7. ואם האכל יאכל
 מנשר ובזה שלש שנות
 השלישי אל הקדוש
 הקדוש אחו אל יחשב
 לו פגול יהיה ונפשו
 האכלת ממנו יהיה
 תנא: יקראו י
 8. וכן איש שיש
 9. שנה כמנה גורד נגע
 כמנה אל הלאם ואל
 הקדוש ואל תנין ואל שכן
 ואל כל מאכל הקדוש
 ירעו הבהמים ואמר
 10. חני כי
 אל:

רבינו חננאל

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones